

حکم زندان محسن حکیمی در بیدادگاههای دولت بورژوازی

کارگران جهان!

احکام زندان رهبران و فعالین جنبش کارگری ایران یکی پس از دیگری، توسط بیدادگاههای دولت بورژوازی، اعلام می گردد. بر اساس آخرین حکم صادره، **محسن حکیمی** عضو **کمیته هماهنگی برای ایجاد شکل کارگری**، از دستگیرشدگان اول ماه مه سال ۲۰۰۴ شهر سقز و چهره سرشناس جنبش کارگری ایران به ۲ سال زندان محکوم شده است. بر اساس احکام قبلاً ابلاغ شده بیدادگاهها، محمود صالحی عضو دیگر کمیته هماهنگی برای ایجاد شکل کارگری و جلال حسینی چهره معروف جنبش کارگری نیز اولی به ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید و دومی به ۳ سال زندان محکوم گردیده اند.

کارگران جهان!

تنها جرم این فعالین، حتی بر اساس آنچه که محکمه دولت بورژوازی خود تصریح کرده است، تلاش برای برگزاری مراسم اول ماه مه بوده است!!! پرونده این کارگران همراه با ۴ کارگر همزمزم دیگر، بیش از ۱۸ ماه تمام است که در بیدادگاههای جمهوری اسلامی، بصورت مستمسکی برای آزار این فعالین و برای مرعوب نمودن کل طبقه کارگر ایران توسط حکام جنایتکار سرمایه بکار گرفته می شد. حاکمان دژخیم بورژوازی سرانجام با صدور این احکام، سیل قهر ضد بشری خود را بر سر کارگران، خانواده های آنان و کل جنبش کارگری سرشکن ساخته اند.

کارگران جهان!

فعالین طبقه کارگر در طی این مدت به اشکال مختلف، علیه این جنایت بورژوازی دست به اعتراض زده اند. هزاران کارگر با تنظیم تومار مخالفان دستگیری، خواستار آزادی بی قید و شرط دستگیرشدگان شدند. کارگران بعضاً به نهادهای بین المللی و از جمله **ILO** و **ICFTU** رجوع نموده و برای فشار بر رژیم اسلامی ایران از آنان مدد جستند. این تلاشها اما با هیچ موفقیتی همراه نبوده است. دلایل این امر صد البته که در همه موارد یکسان نبوده و نیست. طبقه کارگر ایران به این دلیل قادر به دفاع موفق از رهبران خود نشده است که لحظه به لحظه و قدم به قدم آماج وحشیانه ترین تهاجمات و سرکوبهای سازمان یافته دولت بورژوازی بوده است. طبقه کارگر ایران در شرائط کار و زیست و پیکار خود با کشیدن هر نفسی و با سر دادن هر اعتراضی به سفاکانه ترین شکل سرکوب می گردد. اعتراضات کارگران ایران به این دلیل عقیم مانده است

در مورد اتحادیه های کارگری دنیا و سترونی تلاش آنان در این راستا اما، مسأله از بیخ و بن متفاوت است. این اتحادیه ها و در رأس همه آنها **ICFTU** در مقاطع مختلف، برخی نامه ها و شکوائیه های اعتراضی، به دولت اسلامی تسلیم کرده اند، **ICFTU** از ورای این نامه ها بر موقعیت خود بعنوان نماینده ۱۴۵ میلیون کارگر جهان، ۲۳۴ اتحادیه کارگری و کارگران ۱۵۴ کشور تأکید بعمل آورده است!!! منتهای تلاش این نهاد آن بوده است که در چهارچوب قراردادهای متعارف بین المللی و رجوع به قوانین موجود، دولت اسلامی را به آزاد نمودن فعالین جنبش کارگری متقاعد سازد!!!

ICFTU به این کارها دست زده است، اما جدال میان طبقه کارگر ایران و دولت بورژوازی، یک مبارزه طبقاتی

است. در درون این مبارزه حرف اساسی را نیروی پیکار طبقه می زند و حکم سرنوشت را قدرت طبقات متقابل و متخاصم تعیین می کند. قوانین، قراردادها و عهدنامه های متعارف موجود جهان در هیچ کجا و در هیچ حوزه ای قادر به گشایش هیچ مشکلی از مشکلات کارگران دنیا نیستند. درست به این دلیل شفاف که این قوانین و قراردادها، همه و همه، چفت و بست داریست بردگی مزدی و ابزار تحمیل استثمار و توحش سرمایه داری بر کارگران هستند. ICFTU قدرت ۱۴۵ میلیون کارگر دنیا علیه سرمایه را نمایندگی نمی کند، بالعکس خطر اعتراض و اعمال قدرت طبقاتی این ۱۴۵ میلیون کارگر را از سر بورژوازی جهانی دفع و رفع می کند، اتحادیه های کارگری به این دلیل و به خاطر داشتن چنین موقعیت و نقشی، بطور قطع هیچ کمکی به حل مشکل فعالین جنبش کارگری ایران نکرده و نمی کنند.

کارگران جهان !

تنها و تنها نیروئی که می تواند گره از کار کارگران ایران و فعالین این جنبش بگشاید قدرت طبقاتی شماست. خروش اعتراض شما در مراکز کار و تولید در هر نقطه دنیا، اقدام به هر میزان تعطیلی کار و تولید حتی ۱ دقیقه، همراه با سر دادن فریاد علیه بیدادگاهای بورژوازی ایران و خواست آزادی بی قید و شرط کارگران، تنها چاره کار است. اهتمام شما به هر میزان از این اقدامات، به طبقه کارگر ایران و به توده های همزنجیر شما در سراسر جهان قدرت و جسارت خواهد بخشید. اعتراض کنید و خبر اعتراض خود برای روزنامه های سراسری ارسال دارید.

کارگران!

بیاد آرید زمانی را که حمایت کارگران کشورهای مختلف اروپا از مبارزات همزنجیران خود در ممالک دیگر این قاره، چگونه بر اندام سرمایه داری جهانی ریشه می انداخت. سالهای پایان نیمه اول قرن ۱۹ را یکبار دیگر در ذهن خود مرور کنید، به عظمت اتحاد انترناسیونالیستی کارگران دنیا در آن سالها بیاندیشید. عزم جزم کنید، با نوشتن طومار، با از کار انداختن چرخ تولید و کار به هر میزان، از جنبش کارگری ایران و فعالین این جنبش حمایت بعمل آورید. علیه احکام صادره بیدادگاههای بورژوازی اعتراض نمائید و با اعمال قدرت طبقاتی و اتحاد انترناسیونالیستی خود خواهان آزادی بی قید و شرط همه کارگران دستگیر شده در اول ماه مه سال ۲۰۰۴، در جامعه ایران شوید.

Against the wage 3